

Alias enim ob ignorantiam causae morbi, & comodi usus remediorum, magnam copiam medicamentorum frustra consumit; quibus si copiosioribus uteretur aegrotum citius, quam morbum e medio tollit (§. 40.), vel morbum in diuturnum, aut in alium a priore longe diversum vertit.

§. 42. Recte itaque hujus salutaris artis quidam valde gnarus rationique consentaneae olim dixit, morbum difficilem, curatu fati facilem fieri, & morbum malignum in benignum mutari, remediis idoneis & medicamentis utilibus, inutilibus autem contrarium fieri. Alter vero hujus peritus, cuidam medicamentum arcanum a se petenti, sic dixit (d); disce meam methodum & habebis omnia mea secreta. Haec sunt ad quae vel maxime quilibet animus intendere debet: in his enim totum artis consistit, in accurato certe medendi modo, non autem in abusu frequentium medicamentorum (§. 41.).

§. 43. Cumque unicuique morborum difficilium, maxime vero quando ii elucet et vigent, symptomatum turba confluere soleat (§. 22.), atque eos comitari prout umbrae corpora ubicunque in luminis praesentia;

si

(d) Hieron. Capivaccius. uti refert Theoph. Bonetus in praefatione Mercur. Compital.